

Publicerad 2012-05-01 21:39 av Spagghetin

I Blåst

Tornadokaos och det kokar
i mitt bultande gula hjärta
Som en kaosartad teckning
fylls mitt huvud med monster
med kluvna själar

Inget, allt, du

var var var
Jag kan verkligen inte förstå
När när när
Jag måste verkligen gå
hur hur hur
Det är här våra vägar skiljs

I ett moln av storm
slåss jag med en inre demon
tvingar den att överge sitt hem
tvingar bort den från trygghet

som ljuspixlar skimrande
i ett blixtkristalligt moln
bortom mina vildaste drömmar

Överallt, ingenstans, du

Spräng mig i miljoner bitar
skingra mitt sinne från
dess snöfrostiga tillstånd
ge mig min inre frid
från tornadon

I ett larm av svart is
och dödshalka
finns bara mörkret kvar

Absolut, Aldrig, Du

Alla vet ändå om

Att jag inte är rädd

för mörkret

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spagghetin med Poeter.se id #40253 innehar upphovsrätten